

[Glistrup]

huske på, at der vil være masser af pensionister, som har en mindre skattepligtig indkomst end 31.000 kr. Den almindelige pension forventes at blive 30.459 kr., og der er trods alt en hel del pensionister, der har flere fradrag, end de har ekstra indtægtsbeløb, der lægges ovenpå; derfor holder ministerens tal på 225 mill. kr. heller ikke. Ministeren opgiver simpelt hen forkerte tal vedrørende både ændringsforslag nr. 1 og ændringsforslag nr. 2.

(Kort bemærkning).

Mølgaard (DR):

Der er i al almindelighed god grund til at anerkende det nødvendige i provenubetragtninger som dem, skatte- og afgiftsministeren fremdrager. Det, skatte- og afgiftsministeren imidlertid prøver at gøre sig ansvarlig på grundlag af, er gold teori, idet han taler om fugle på taget. Skatte- og afgiftsministeren får ingen af de fugle i hånden, for de flygter jo væk. Realiteten er, at mange formueejere ser sig nødsaget til at lukke deres virksomheder og drage til udlandet. Alt i alt vil provenubetragtningerne derfor i praksis vise sig at have den stik modsatte effekt af den, skatte- og afgiftsministeren plæderer for.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen

forkastedes, idet 63 stemte for, 101 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 i tillægsbetænkningen

forkastedes, idet 80 stemte for, 84 imod.

Ændringsforslag nr. 2 i tillægsbetænkningen

forkastedes, idet 29 stemte for, 123 imod; 11 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 i tillægsbetænkningen

forkastedes, idet 79 stemte for, 83 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

*Forhandling***Waldorff (VS):**

Jeg har tænkt mig at forsinke det høje tings sommerferie med et par minutter som en smålig hævn for, at man gennemførte andenbehandlingen af udskrivningsloven midt om natten, sådan at jeg ikke fik lejlighed til at blamere mig ved den lejlighed.

Ligesom den socialdemokratiske kulturpolitik bliver udformet i stadig benovelse over, at man er blevet inviteret med til premieren, så er den socialdemokratiske økonomiske politik båret frem af begejstring over, at borgerskabet tillader socialdemokratiet at optræde som tjener ved den sidste nadver i det århundredlange kapitalistiske ædegilde.

Som bekendt – desværre ikke for alle og enhver, men heldigvis alligevel for temmelig mange – ser det kongelige socialdemokrati det som sin fornemste opgave at gøre livet surt for de lønarbejdere, som slæber pengene hjem til regeringspressen og til de socialdemokratiske valgkampe. Man siger det ikke så direkte, at nu skal de gangsbesværede have et trælår og kloakarbejderne have slam i hovedet og pensionisterne nyde deres livsaften ved en 15 watts pære – og så kan man jo for øvrigt lige så godt også godt spare brilletilskuddet. Nej, man siger det på den måde, at nu må familien Snoldelev i den nordlige ende af forbundsrepublikken holde igen. Kapitalismen er i krise, oliepriserne stiger, A. P. Møller har ikke tilbudt at levere Nordsøressourcerne tilbage, elværkerne siger for øvrigt, at den alternative energi ikke er noget alternativ, og så kan det for øvrigt heller ikke nytte noget, at vi bruger mere, end vi producerer, og det kan heller ikke nytte noget, at vi producerer mere, end det hellige private erhvervsliv finder profitabelt, så derfor må Snoldelevkollektivet affinde sig med skatteforhøjelser, afgiftsforhøjelser og nedskæringer.

Nedskæringstider og skatteskrænter, det er også tiden for fingerfærdighed og illusionsnumre. I den forbindelse er der ikke noget, der er så taknemligt som tal. Man kan være nogenlunde sikker på, at ingen forstår en kæft af det hele, hvis man i forbindelse